

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně, pobočka ve Zlíně, rozhodl po provedeném hlavním líčení dne 16. srpna 2018 v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Radomíra Koudely a přísedících Věry Šmídové a Ivo Vaicenbachera

takto:

Obžalovaný

D. K., narozený XXXXX ve XXXXX, okres XXXXX,

se podle § 226 písm. c) trestního řádu zprošťuje obžaloby státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočky ve Zlíně, která byla podána u Krajského soudu v Brně, pobočky ve Zlíně dne 5. 1. 2018, pod č. j. 3 KZV 18/2017-128, pro skutek, že

jako jediný jednatel a společník společnosti XXXXX, IČO: XXXXX, se sídlem XXXXX, v době od 2. 5. 2012 do 31. 5. 2012 uskutečnil nejméně 31 obchodů, kterými společnost XXXXX prodala společností XXXXX, se sídlem XXXXX, DIČ: XXXXX, a XXXXX, se sídlem XXXXX, DIČ: XXXXX, řepkový olej v celkové hodnotě 80 428 551 Kč, aniž by následně v zákonem stanovené lhůtě do 25. června 2012 jménem společnosti XXXXX u Finančního úřadu pro Zlínský kraj, Územního pracoviště ve Valašských Kloboukách za zdaňovací období měsíce května 2012 podal daňové přiznání k dani z přidané hodnoty a přiznal a odvedl tak daň z přidané hodnoty ve smyslu § 2 odst. 1 písm. a), § 21 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb., o dani z přidané hodnoty, v platném znění, když v úmyslu vyhnout se splnění daňové povinnosti společnosti XXXXX dne 19. 6. 2012 v Bratislavě za 2,- Kč prodal svůj obchodní podíl ve společnosti XXXXX občanům Slovenské republiky J.P., nar. XXXXX, a O.Z., nar. XXXXX, který se stal současně novým jediným jednatelem společnosti, a takto D.K. jednal s vědomím, že nový jednatel či nový společník rovněž daňové přiznání společnosti k DPH za měsíc květen 2012 nepodají a daň neuhradí, neboť k tomu nemají žádné podklady,

se společností nehodlají vykonávat žádnou aktivitu a D.K. jim ke splnění daňové povinnosti ani nepředal žádné finanční prostředky, které společnost XXXXX v souvislosti s uskutečněnými prodeji řepkového oleje od odběratelů včetně daně z přidané hodnoty inkasovala. Uvedené daňové přiznání společnosti XXXXX skutečně v zákonné lhůtě ani později podáno nebylo a obviněný D.K. tak České republice, zastoupené Finančním úřadem pro Zlínský kraj, Územním pracovištěm ve Valašských Kloboukách způsobil škodu ve výši 13 404 759,- Kč, jak vyplývá z daňových dokladů, vystavených jménem společnosti XXXXX takto:

Doklad č.	Odběratel	DUZP	řep. olej množství v tunách	Základ daně	DPH	Celková cena
21200214	XXXXXX a.s.	2.5.2012	107,42	2 635 165,68 Kč	527 032,00 Kč	3 162 197,68 Kč
21200219	XXXXXX a.s.	3.5.2012	52,24	1 283 065,34 Kč	256 613,00 Kč	1 539 678,34 Kč
21200236	XXXXXX a.s.	7.5.2012	25,64	616 098,43 Kč	123 220,00 Kč	739 318,43 Kč
21200246	XXXXXX a.s.	9.5.2012	25,8	625 268,16 Kč	125 054,00 Kč	750 322,16 Kč
21200247	XXXXXX a.s.	10.5.2012	51,64	1 247 291,91 Kč	249 458,00 Kč	1 496 749,91 Kč
21200274	XXXXXX a.s.	14.5.2012	26,74	658 690,43 Kč	131 738,00 Kč	790 428,43 Kč
21200287	XXXXXX a.s.	16.5.2012	27,34	675 459,31 Kč	135 092,00 Kč	810 551,31 Kč
21200299	XXXXXX a.s.	17.5.2012	81,12	2 007 290,07 Kč	401 458,00 Kč	2 408 748,07 Kč
21200368	XXXXXX a.s.	15.5.2012	76,34	1 889 380,66 Kč	377 877,00 Kč	2 267 257,66 Kč
CELKEM			474,28	11 637 709,99 Kč	2 327 542,00 Kč	13 965 251,99 Kč
21200216	XXXXXX	2.5.2012	73,42	1 810 239,85 Kč	362 048,00 Kč	2 172 287,85 Kč
21200226	XXXXXX	3.5.2012	143,84	3 550 783,89 Kč	710 157,00 Kč	4 260 940,89 Kč
21200232	XXXXXX	4.5.2012	127,36	3 154 681,73 Kč	630 937,00 Kč	3 785 618,73 Kč
21200227	XXXXXX	4.5.2012	47,86	1 185 482,63 Kč	237 097,00 Kč	1 422 579,63 Kč
21200237	XXXXXX	7.5.2012	126,64	3 138 101,21 Kč	627 621,00 Kč	3 765 722,21 Kč
21200240	XXXXXX	8.5.2012	51,66	1 260 723,56 Kč	252 145,00 Kč	1 512 868,56 Kč
21200248	XXXXXX	10.5.2012	104,94	2 574 283,14 Kč	514 857,00 Kč	3 089 140,14 Kč
21200260	XXXXXX	11.5.2012	151,22	3 722 847,39 Kč	744 569,00 Kč	4 467 416,39 Kč
21200271	XXXXXX	15.5.2012	81,24	2 011 512,56 Kč	402 302,00 Kč	2 413 814,56 Kč
21200279	XXXXXX	15.5.2012	79,96	1 989 174,92 Kč	397 835,00 Kč	2 387 009,92 Kč
21200286	XXXXXX	16.5.2012	25,1	623 314,58 Kč	124 663,00 Kč	747 977,58 Kč
21200298	XXXXXX	17.5.2012	73	1 815 674,25 Kč	363 135,00 Kč	2 178 809,25 Kč
21200314	XXXXXX	18.5.2012	127,86	3 157 103,14 Kč	631 419,00 Kč	3 788 522,14 Kč
21200315	XXXXXX	19.5.2012	24,22	598 037,21 Kč	119 607,00 Kč	717 644,21 Kč
21200323	XXXXXX	21.5.2012	97,7	2 402 870,44 Kč	480 574,00 Kč	2 883 444,44 Kč
21200329	XXXXXX	22.5.2012	297,74	7 338 695,52 Kč	1 467 739,00 Kč	8 806 434,52 Kč
21200340	XXXXXX	23.5.2012	126,52	3 130 085,82 Kč	626 016,00 Kč	3 756 101,82 Kč
21200345	XXXXXX	24.5.2012	126,68	3 119 913,05 Kč	623 983,00 Kč	3 743 896,05 Kč
21200355	XXXXXX	25.5.2012	102,3	2 523 444,33 Kč	504 689,00 Kč	3 028 133,33 Kč
21200360	XXXXXX	28.5.2012	24,4	598 918,74 Kč	119 784,00 Kč	718 702,74 Kč

Shodu s prvopisem potvrzuje: Hana Heliová

21200369	XXXXXX	30.5.2012	73,82	1 837 394,57 Kč	367 479,00 Kč	2 204 873,57 Kč
21200371	XXXXXX	31.5.2012	154,18	3 842 805,45 Kč	768 561,00 Kč	4 611 365,45 Kč
CELKEM			2241,66	55 386 087,98 Kč	11 077 217,00 Kč	66 463 303,98 Kč
CELKOVÁ DPH					13 404 759,00 Kč	

tedy ve větším rozsahu měl zkrátit daň a spáchat takový čin ve velkém rozsahu,

čímž měl spáchat

restný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby podle § 240 odst. 1, 3 zákona č. 40/2009 Sb., trestního zákoníku, ve znění účinném do 30. 6. 2016.

protože nebylo prokázáno, že tento skutek spáchal obžalovaný.

Odůvodnění:

1. Státní zástupkyně Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně, podala u Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně dne 5. 1. 2018 na D. K. obžalobu, ve které ho vinila z výše uvedeného jednání, které právně kvalifikovala jako restný čin zkrácení daně, poplatku a podobné povinné platby dle § 240 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku. Nálezací soud nejprve uvede ve stručnosti jednotlivé důkazy, následně tyto důkazy vyhodnotí, uvede, k jakým závěrům dospěl a z jakých důvodů rozhodl tak, jak je uvedeno ve výrokové části tohoto rozsudku.
2. **Obžalovaný D. K.** v přípravném řízení ve věci odmítl vypovídat. Obžalovaný ve věci vypovídal u hlavního líčení (č. l. 1979-1983). K věci uvedl, že společnost XXXXX založil v roce 1998 a jednatelem byl do doby prodeje společnosti dne 19. 6. 2012, kdy uzavřel smlouvu o převodu obchodního podílu. Ve společnosti byl jediným společníkem a sídlo společnosti bylo vedeno v místě trvalého bydliště obžalovaného. Od počátku se společnost zabývala obchodní a zprostředkovatelskou činností, především prodejem různých komodit typu hutního materiálu, europalet, zprostředkování nákupu železničních vagonů; v poslední době pak surového řepkového oleje, kdy s touto komoditou společnost obchodovala od podzimu roku 2011 a pokračovala v roce 2012. Společnost nakupovala od různých dodavatelů v rámci cenových nabídek a prodávala společně XXXXX a XXXXX, přičemž obchody realizovala vždy se ziskem. Společnosti, od kterých bylo nakupováno, vesměs dodávaly zboží do sídla společnosti, které zboží nakupovaly za platebních podmínek, aby se společnost obžalovaného nedostala do finančních problémů. Obžalovaný vždy řádně plnil své finanční závazky a veškeré zboží bylo řádně fakturováno. Mezi společnostmi, od kterých společnost obžalovaného nakupovala, byla i společnost XXXXX, která byla obžalovanému při různých jednáních doporučena jako dodavatel komodity surového řepkového oleje. Obžalovaný si již přesně nepamatuje, kteří obchodní partneři mu tuto společnost doporučili. Konečnými odběrateli pak byly společnosti XXXXX a XXXXX. Obžalovaný se se společností XXXXX domluvil na ceně a kvalitě prodáváného zboží, následně bylo zboží dodáno prostřednictvím společnosti XXXXX, která zabezpečila dopravu do společností, které od společnosti obžalovaného nakupovaly řepkový olej. Zisk společnosti obžalovaného se pohyboval v rozmezí od 10 do 20 euro na tunu komodity. Následně se obžalovaný dostal do zdravotních problémů a

při jedné cestě na Slovensko si všiml billboardu společnosti XXXXX. Společnost kontaktoval a při jednání s panem Z. a P. byl dohodnut prodej společnosti obžalovaného za částku 2 Kč při dodání veškerého účetnictví společnosti a agendy společnosti XXXXX. O společnost měli údajně zájem i z důvodu obchodních aktivit a obchodních zájmů. Při prodeji společnosti obžalovaný předal veškeré účetnictví, což bylo potvrzeno protokolem, a v rámci dojednání prodeje společnosti obžalovaný sdělil zájemcům povinnost společnosti zaplatit DPH ve výši přibližně 200 tis. Kč a skutečnost o přeplatku na DPH ve výši 100 tis. Kč, který bude vůči povinnosti započten. K dotazu státní zástupkyně obžalovaný uvedl, že společnost XXXXX se stala dodavatelem společnosti obžalovaného přibližně od března nebo od dubna 2012. V předcházející době komoditu dodávala společnost XXXXX a společnost XXXXX v období na přelomu roku 2011 do února 2012. Se společností XXXXX ukončil obžalovaný spolupráci z důvodu neschopnosti plnění dojednaných podmínek ze strany společnosti XXXXX. Za společnost XXXXX jednal s obžalovaným I.M., se kterým jednal pravidelně buď osobně nebo telefonicky a I.M. pravidelně obžalovanému sděloval SPZ automobilů, které zboží dovezou ke konečnému odběrateli. Obžalovaný byl s I.M. v každodenním kontaktu buď osobně, telefonicky nebo prostřednictvím emailu. Po dodání zboží následně společnost XXXXX, resp. I.M., vystavil faktury a dodací listy, které obžalovaný obdržel následně po dovozu zboží. V podstatě obžalovaný zboží přebíral v objektu konečného odběratele, kde byl dodací list potvrzen odběratelem a na základě této skutečnosti pak obžalovaný vystavil fakturu, která nahrazovala dodací list. Faktury ze společnosti XXXXX byly zasílány emailem, přičemž originály byly jednou za měsíc předávány osobně buď v České republice, nebo na Slovensku, kam přijel obžalovaný a předány byly I.M., a to včetně dodacích listů. S M. obžalovaný jednal většinou sám, někdy s M. přijížděl muž jménem H. nebo H. Obžalovaný nevysvětlil, proč tyto skutečnosti neuvedl v přípravném řízení. Podle obžalovaného byla zahájena kontrola společnosti XXXXX ze strany finančního úřadu někdy v březnu-dubnu roku 2012. Společně s účetní paní T. následně byli na finančním úřadu. Jak kontrola byla ukončena, obžalovaný neví, protože tuto činnost obstarávala převážně paní účetní T. Následně v červnu 2012 byla společnost obžalovaným prodána. Obžalovaný chtěl poté ukončit podnikání a nechat se zaměstnat, ale nebyl do zaměstnaneckého poměru přijat, proto v červnu 2012 založil novou společnost, a to v Brně, neboť nechtěl již být pod správou Finančního úřadu Valašské Klobouky. Novou společnost vlastní pořád, ale již nepodniká. K dotazu – z čeho žije, obžalovaný uvedl, že v rámci společnosti XXXXX provedl třístranný obchod, kde vydělal 40 mil. Kč. V nové společnosti XXXXX má uhrazeny všechny závazky. Do doby hlavního líčení má pohledávku ve výši 35 mil. Kč vůči maďarské společnosti. K dotazům obhájce obžalovaný uvedl, že společnost XXXXX vedla od ledna 2012 do května 2012 řádně kompletní účetní evidenci, stejně jako v předcházejícím období. Společnost XXXXX byla hlášena jako měsíční plátce DPH; účetnictví zpracovávala účetní paní J.T., která byla současně i daňovou poradkyní. Společnost XXXXX v období, kdy byla vlastněna obžalovaným, řádně plnila své daňové povinnosti a během asi 15 let nevznikl žádný nedoplatek. V období leden – květen 2012 sestavovala daňová přiznání k DPH J.T. V tuto dobu měl obchod vzrůstající tendenci a DPH byla v řádech tisíců až desetitisíců korun. Ze strany Finančního úřadu Valašské Klobouky byla společnost po celá léta pravidelně kontrolována; podle názoru obžalovaného spíše nadprůměrně. Generální plnou moc měla paní T. jako daňová poradkyně a její činnost skončila k poslednímu dni měsíce června 2012. Naposledy podala daňové přiznání právnické osoby za rok 2011. Za květen roku 2012 bylo daňové přiznání řádně zpracováno a po převzetí účetnictví novými vlastníky byla dohoda, že účetnictví vyhotoví noví vlastníci na základě dokladů, které jim předal obžalovaný. Daně za leden až duben 2012 byly řádně přiznány a zaplacený. Za květen 2012 byl zisk společnosti XXXXX přibližně 800.000 Kč a DPH byla ve výši asi 170.000 Kč, což obžalovaný i sdělil budoucím vlastníkům, včetně vratky ve výši 100.000 Kč, takže povinná částka, kterou vlastníci museli zaplatit, byla ve výši asi 70.000 Kč a dále museli zaplatit daň z právnických osob za rok 2011, která měla činit okolo 200.000 Kč. Pokud

se týče zboží, které je uvedeno v obžalobě, pak zboží bylo řádně nakoupeno a prodáno, řádně zafakturováno a zapláceno. Platby probíhaly elektronickým bankovníctvím. Dodací listy vystavovala společnost XXXXX svědkem M. a obžalovaný M. pouze nahlásil místo dodání. Následně obžalovaný dostal potvrzeno dodání zboží v požadovaném množství a kvalitě. Společnost XXXXX nakupovala pravděpodobně od společnosti XXXXX, což je bývalá XXXX z Ústí nad Labem a jednalo se o velkého odběratele. Obžalovaný byl s M. i jednou ve společnosti XXXXX na obchodním jednání a společně jednali se svědkyní Primasovou. Dodávané zboží bylo vždy v řádné kvalitě. Obžalovaný nebyl dotazován finančním úřadem k daňovému přiznání za květen 2012 týkající se DPH, ani mu tato skutečnost, tedy výzva, nebyla známa. K dotazu soudu obžalovaný uvedl, že podle jeho názoru škoda uvedená v obžalobě nemohla vzniknout, protože zboží kupoval se zaplacenou DPH a prodával s DPH, což je dokladováno i na fakturách, kde bylo DPH vyčísleno. Obžalovaný rozhodně nevěděl o neodvedení DPH. Společnost obžalovaný prodal v domnění, že se bude dále rozvíjet. K dotazu o prodeji přes společnost XXXX a jaké skutečnosti mu jméno této společnosti evokuje, obžalovaný uvedl, že se jedná jen o jméno. Při prodeji předal i účetnictví, které přivezl v osobním automobilu Octavia v nákladním prostoru a na zadních sedadlech. Část účetnictví bylo na flash disku; při předání nebyla přítomna další osoba. Před předáním účetnictví byly zrušeny účty, vybrány finanční prostředky. Důvodem prodeje byly výrazné zdravotní problémy obžalovaného, a to astmatické problémy a problémy s chrupem. K dotazu státní zástupkyně obžalovaný připustil kontrolu finančního úřadu za zdaňovací období březen – duben 2012 na DPH v době prodeje společnosti. Obžalovaný je v současné době asi dva roky nezaměstnaný, platí si sociální a zdravotní pojištění, žije z předcházejících úspor. Je ženatý a má dvě děti. Nikdy nebyl trestně stíhán, ani odsouzen.

3. U hlavního líčení dne 16. 8. 2018 obžalovaný dále uvedl a doložil vypracovanými podklady, že společnost XXXXX měla založený běžný účet u Slovenské spořitelny (viz č. l. 1226-1227, příloha č. 6), ze kterého byly uskutečňovány platby na společnost XXXXX. Oproti tomu žádná částka z účtu XXXXX na tento účet, případně jiný účet obžalovaného, převedena nebyla. Současně pak doložil přehled plateb od společnosti XXXXX s. r. o. společnosti XXXXX s. r. o. za období od 1. 5. 2012 do 3. 6. 2012, kde jest doloženo, že v průběhu května 2012 prováděl platby z účtu u České spořitelny a z účtu u Slovenské spořitelny a celkově tak byla zaplácena částka 3.137.925,40 euro. V rámci plateb pak vždy byly psány variabilní symboly, a to čísla faktur. Obžalovaný rovněž vyhotovil přehled částek, které XXXXX obdržela od společnosti XXXXX s. r. o. a XXXXX a. s., kdy se jedná o částku 80.428.555,80 Kč a pokud se finanční prostředky, které byly zaslány společnosti XXXXX s. r. o. přepočtou na platný kurz, pak ve prospěch této společnosti byla zaslána celková částka 79.452.271,10 Kč, což představuje marži 976.584,70 Kč a odpovídá skutečností, které obžalovaný uvedl u svého výsledku dne 5. 3. 2018. Dále obžalovaný toliko dodal, že společnost XXXXX finanční prostředky převáděla na další účet a nebyly tak vybírány v hotovosti svědkem M. Obžalovaný opětovně jednoznačně popřel spáchání trestné činnosti a uvedl své přesvědčení o řádném hrazení DPH ze strany společnosti XXXXX s. r. o.
4. **Svědkyně J.T.** (č. l. 1987-1989) ve své výpovědi u hlavního líčení uvedla, že je daňová poradkyně a současně vlastní živnostenské oprávnění na vedení účetnictví. Tuto činnost vykonává asi od roku 1992. Pro společnost XXXXX vedla účetnictví od roku 2005, a to externě. Od roku 2009 pak společnost zastupovala na základě plné moci na finančním úřadě. Za společnost sestavovala veškerá daňová přiznání, tedy i přiznání k DPH, jakožto i k ostatním daním. Společnost byla měsíčním plátcem DPH a ke konci období byla daňová přiznání zasílána elektronicky. Firma nikdy neměla nadměrný odpočet k DPH, vždy řádně daně platila, a to v termínu. V období za leden – duben 2012 byly daně ve výši 30 – 60 tis. Kč. Pracovní činnost pro firmu XXXXX ukončila dne 15. 6. 2016. Před ukončením činnosti probíhaly kontroly ze strany finančního úřadu. Jedna kontrola probíhala v roce 2011, dále v dubnu 2012,

bez zjištění nedostatků. Svědkyně si nevzpomíná na žádné nestandardní okolnosti v rámci obchodování firmy, protože veškeré obchody byly řádně zdokumentovány a úhrady probíhaly přes bankovní účet. DPH bylo řádně placeno, a to 38.000 Kč v lednu 2012, 66.000 Kč v únoru 2012, 22.000 Kč v březnu 2012, 30.000 Kč v dubnu 2012, vždy řádně v termínu. Svědkyně neví, proč nebylo vypracováno daňové přiznání na květen 2012. Na květen 2012 již doklady, které obžalovaný vždy vozil v průběhu poloviny následujícího měsíce, od obžalovaného neobdržela. Pokud by zpracovávala daňové přiznání za květen 2012, doklady by obdržela v půlce června. Tyto doklady však neobdržela a 15. 6. 2012 byla ukončena spolupráce s obžalovaným. Po ukončení činnosti od obžalovaného, případně od správce daně, již nebyla k firmě kontaktována. Dne 15. 6. 2012 obžalovaný si přijel pro účetnictví. Svědkyně mu předala šanoný s protokolem o předání a současně si přivezl obžalovaných flash disk, na který mu účetnictví nahrála. Doklady za květen, které neměla k dispozici, mu nemohla předat. Předány byly doklady do dubna 2012 včetně. Rozsah předaných dokladů si již nepamatuje, odkazuje na předávací protokol. Za rok byly doklady o objemu přibližně 4 šanoný. S obžalovaným se o ukončení spolupráce nebavila; svědkyně ale ví, že obžalovaný byl unavený a hovořil o nějakých zdravotních problémech s tím, že se raději nechá někde zaměstnat. Ve firmě XXXXX nebyly výraznější výdělký; v době činnosti svědkyně firma pravděpodobně neměla zisk přesahující 1.000.000 Kč za rok; rozhodně nikdy neměla 40.000.000 Kč zisk. Společnost XXXXX svědkyni nic neříká, jméno svědka M. možná zaslechla, ale nepamatuje si. S obžalovaným se od června 2012 neviděla, nevěděla, že následně začal opětovně podnikat; s partnery společnosti XXXXX se neselekávala. Předané účetnictví bylo přibližně v rozsahu do 15 šanonů a bylo odvezeno osobním automobilem.

K dotazu soudu na obžalovaného – kdy uskutečnil obchod se ziskem 40.000.000 Kč, obžalovaný sdělil, že zisk nebyl realizován ve společnosti XXXXX, ale až následně ve společnosti XXXXX.

5. **Svědkyně I.P.** (č. l. 1983-1984) ve své výpovědi u hlavního líčení uváděla shodné skutečnosti jako v přípravném řízení. Svědkyně je bývalá ředitelka a jednatelka společnosti XXXXX spol. s r. o. a soudu sdělila, že s nabídkou dodávky řepkového oleje ji jednatel společnosti XXXXX D.K. oslovil e-mailem ve druhé polovině roku 2011. Po osobním jednání pak byla uzavřena kupní smlouva na dodávku řepkového oleje, asi od podzimu 2011. Následně pan K. e-mailem či telefonicky zasílal avíza o jednotlivých dodávkách v autocisternách, ty byly vždy převáženy, byl odebrán vzorek a následně byla uskutečněná dodávka e-mailem nebo telefonicky potvrzena asistentkou ředitele panu K., který vystavil fakturu, případně dodací list. Platby proběhly na účet uvedený na faktuře. O původu řepkového oleje svědkyni není nic známo, dodávky probíhaly asi do poloviny roku 2012, přepravu zajišťovala společnost XXXXX a ta ji rovněž hradila. O ukončení své činnosti ve společnosti XXXXX svědkyni informoval přímo D.K., přičemž současně nabídl obdobnou spolupráci se společností DUKOVLA s.r.o. Jako důvod ukončení své činnosti ve společnosti pan K. uváděl, že má nedorušené problémy s tichým společníkem, jméno však neuvedl. Svědkyně nikdy s nikým jiným ze společnosti XXXXX nejednala; vždy pouze s D. K.
6. Svědkyně k dotazům dále uvedla, že podle jejího názoru obžalovaný jezdil sám. Nepamatuje si na další osobu, ale tuto možnost nemůže vyloučit. Obchodování s XXXXX bylo bez problémů a proto společnost XXXXX opětovně obchodovala s obžalovaným, když založil novou společnost. Jednalo se o plynulé navázání obchodní spolupráce. Dodávky byly řádně fakturovány a přílohou fakturace byly dodací listy nebo CMR. Zda CMR jezdily s dodacími listy, si svědkyně nepamatuje. Jednalo se o standardní obchody. Kdo organizoval dopravu, svědkyně neví.
7. **Svědék Ing. P. S.** (č. l. 1984-1985) ve své výpovědi uváděl skutečnosti shodné jako v přípravném řízení. Svědek je obchodním manažerem společnosti XXXXX a vypověděl, že

společnost XXXXX byla dodavatelem řepkového oleje pro společnost XXXXX na základě dvou obchodních smluv (každá na dodávku 500 tun oleje), přičemž jménem společnosti XXXXX jednal výhradně vždy pan K. Pokud se týká původu oleje, D.K. deklaroval, že zboží pochází od společnosti XXXX – Ústí nad Labem, dopravu zajišťovala XXXXX, která ji rovněž hradila. Kdy přesně spolupráce s XXXXX skončila, si svědek již nepamatuje, plnění dle uzavřených smluv bylo poskytnuto a další smlouva již nebyla uzavřena, neboť cenová nabídka již nebyla pro společnost XXXXX zajímavá.

8. K dotazům svědek uvedl, že zboží neodebírali ve společnosti XXXX v Ústí nad Labem, protože cena, kterou dodávala společnost obžalovaného, byla nižší, než kdyby zboží zakoupili přímo od společnosti XXXX. Řádově cena mohla být nižší přibližně o 1 – 2 euro za tunu. Jak obžalovaný dosáhl lepší ceny, svědek neví, ani jej tato skutečnost nezajímala, protože je obchodník. Mohlo to být ale např. v rámci nákupu většího množství zboží, případně dopravy, která by byla levnější. Jak doprava zboží byla organizována, svědek neví; zboží bylo přiváženo přímo do společnosti. Zda byly dodací listy nebo CMR součástí fakturace, si svědek již přesně nepamatuje.
9. Na žádost obhajoby byl u hlavního líčení vyslechnut svědek **T. W.** (č. l. 1986). Svědek uvedl, že je vlastníkem společnosti XXXX s.r.o. a jejím jednatelem. Společnost se zabývá dopravou, včetně dopravy řepkového oleje prostřednictvím cisteren. Jméno společnosti XXXX svědkovi nic neříká. Svědek má přehled o dopravě, ale ne o jednotlivých objednávkách, za což jsou zodpovědní dispečeri, a to především pan K. Svědkovi také nic neříká jméno D.K., společnost XXXXX nebo jméno I. M. Pokud by faktury XXXX byly zaplacené, bylo by možné je dohledat v účetnictví. V závěru své výpovědi svědek uvedl, že společnost XXXXX má v podvědomí.
10. **Svědek R.K.**, který byl u hlavního líčení slyšen na žádost obhajoby (č. l. 1986-1987) uvedl, že je zaměstnanec společnosti XXXX, s. r. o. od ledna 2013, ale v této společnosti byl již aktivní v roce 2012. Podle svědka společnost XXXXX pravděpodobně objednávala v květnu 2012 přepravu řepkového oleje pomocí cisteren. Jméno společnosti XXXX svědkovi nic neříká, ale v době rozhodné bylo přibližně 70 přeprav denně, takže mohl zapomenout. Doprava byla řádně fakturována a občas byl dodáván rovněž list CMR, případně put'ovka nebo list denního záznamu. Dodací list se vystavuje na nakládce a bývá předáván řidiči na nakládce. Pokyny, kam mají zboží doručit, jsou od dispečerů. Řepkový olej se přepravoval cisternami. Zda při přepravě byl předáván certifikát kvality, svědek neví. Svědek k obdobné dopravě řepkového oleje uváděl, že si vzpomíná na společnost XXXXX a XXXX, zda to mělo nějakou souvislost, svědek neví. Co se týče dodacích listů, tak občas se stává, že zde nejsou uvedeny skutečnosti, od koho zboží bylo naloženo, aby se odběratel nedozvěděl původního prodejce.
11. U hlavního líčení dne 5. 3. 2018 procesní strany souhlasily se čtením svědeckých výpovědí svědků J. P., V. L. a Mgr. V. S. a dále u hlavního líčení dne 26. 6. 2018 byl dán souhlas se čtením svědeckých výpovědí O. Z. a I. M., jakož i úředního záznamu od svědka Mgr. V. S.
12. **Svědek J. P.** ve své výpovědi uvedl, že se stal v červenci 2012 společníkem společností XXXXX a XXXXX (v každé s obchodním podílem ve výši 50 %). Vypověděl, že si pamatuje, že společnost XXXXX převzal prostřednictvím společnosti XXXX s.r.o., ale více ke společnosti neví, D.K. nezná, co měl se společností v plánu, si rovněž nepamatuje, ale každopádně z toho sešlo, nedělal s ní nic. Pokud se týká společnosti XXXXX, s. r. o., tu převzal rovněž přes společnost XXXX, nabídnul mu ji pan S., od kterého měl více takových firem.
13. **Svědek O. Z.** vypověděl, že byl společníkem a jednatelem společnosti XXXXX, s. r. o. (od července 2012 do března 2013) a je společníkem (50 %) a jednatelem společnosti XXXXX, s. r. o. (od června 2012 dosud). Vypověděl, že se k oběma společnostem dostal díky svému zaměstnání. Je manažerem společnosti XXXXX s. r. o., jejímž předmětem činnosti je likvidace firem. Zřejmě ho s úkolem, aby se o firmy postaral, oslovil jeho šéf V. S. Dělá to již 20 let a na

své jméno má napsáno více než 200 firem. Na žádné detaily ohledně společností si nevzpomíná, D.K. nezná.

Svědék dále do protokolu ze dne 10. 5. 2018 uvedl, že si na obžalovaného vůbec nepamatuje a pravděpodobně by jej již nepoznal. Běžná praxe v rámci firmy XXXXX s. r. o. byla převzít za úplatu firmu a následně firma po předání ukončila činnost. Za převod musel zaplatit původní majitel firmy. Při předání firmy docházelo i k předání účetnictví, které přebíral buď svědek, nebo ředitel. Na konkrétní firmu obžalovaného si však již nepamatuje. Sám svědek je takto jednatelem 11 firem z České republiky a přibližně 250 firem ze Slovenské republiky a zabezpečuje styk s úřady. Jméno I.M. svědek nezná.

14. Svědkyně **V.L.**, která pro společnost XXXXX zpracovávala účetnictví jako zaměstnankyně společnosti E-XXXX, ve své výpovědi uvedla, že společnost XXXXX se zabývala třístrannými obchody s cukrem a dále obchody s řepkovým olejem. Veškerou komunikaci s dodavateli a odběrateli si zajišťoval sám D.K., svědkyně vystavovala faktury (na základě potvrzení od odběratele po odebraném množství, který jí o tom zasílal zprávy). Nic dalšího si svědkyně ke společnosti XXXXX nepamatuje, veškeré doklady měly zůstat společnosti E-XXXX (ta však ptostřednictvím jednatelky společnosti uvedla, že účetnictví pro společnost XXXXX nevedla).
15. Svědkové **Mgr. V. S.** a **I. M.** v trestním řízení ve věci odmítli vypovídat s ohledem na možné trestní stíhání.
16. Na žádost obhajoby byl vyslechnut svědek **R. H.**, který uvedl, že pracuje ve společnosti XXXX, kterou v současné době vlastní jeho otec. Svědek má na starosti nákup a prodej potravinářských folií. V roce 2012 obchodovali s řepkovým olejem a v tuto dobu jedním z dodavatelů byla firma XXXXX s. r. o. Obchod probíhal standardním způsobem, tedy na základě nabídky, kterou buď akceptovali, nebo nikoliv a následně proběhl prodej. Za firmu XXXXX jednal s panem M., osobně se viděli přibližně 1x – 2x. Společnosti XXXXX byla jen jedním z více dodavatelů. Dopravu olejů zajišťovala společnost XXXXX, fakturace byla standardní a XXXXX deklaroval platbu DPH. Svědek se zná s obžalovaným K. z předcházejících obchodů a na jeho dotaz, zda zná nějakého dodavatele v oboru biopaliv, mu svědek doporučil společnost XXXXX s. r. o. V rámci obchodů s firmou XXXXX byl svědek vyslýchán na policii, protože policie si myslela, že olej není z České republiky. Olej však byl naložen v Olomouci, dovezený do Bzence a policie nezjistila žádné pochybení. Svědek na žádost soudu pak doložil veškeré fakturace týkající se společnosti XXXXX s. r. o. (viz č. l. 2014-2238).

K dotazu soudu – z jakého důvodu byla žádost obhajoby k předvolání tohoto svědka, obžalovaný sdělil, že jméno společnosti XXXX zjistil ze spisového materiálu v rámci bankovních výpisů a následně si vzpomněl na hovor se svědkem H., na který si dříve nepamatoval.

17. U hlavního líčení dne 16. 8. 2018 byl dále vyslechnut svědek **Bc. D. D.**, který ve věci vyhotovil na žádost obhajoby odborné vyjádření. U hlavního líčení setrval na závěrech odborného vyjádření, které ve zkratce uvádí běžnost obchodní činnosti ze strany obžalovaného, absence skutečností, které by svědčily o trestné činnosti, přičemž svědek rovněž uvedl, že při obdobném obchodování kupující (obžalovaný) vyjma tvrzení prodávajícího o platbě DPH nemá možnost zjistit, zda DPH bylo reálně zaplacen.
18. V přípravném řízení byla shromážděna celá řada listinných důkazů, tak jak bylo uvedeno v odůvodnění obžaloby. Soud zde poukazuje na následující listinné důkazy:
19. Společnost XXXXX v rámci daňového řízení předložila dodací listy, kterými v souvislosti s dodávkami řepkového oleje od XXXXX disponuje. Na těchto dodacích listech je jako dodavatel označena společnost XXXXX, s.r.o., odběratel XXXXX, konečný příjemce

XXXXX v Milíně, přičemž na dodacích listech jsou rukou psané poznámky o množství oleje a registrační značky přepravujících vozidel. Dle podpisové doložky měl dodací listy vystavit I.M. (jednatel společnosti XXXXX od 13. 3. 2012 do 6. 7. 2012).

20. S ohledem na odmítnutí výpovědi ze strany Ing. S. v přípravném řízení, který toliko uvedl, že řepkový olej měl být přepravován společností XXXXX z Ústí nad Labem, byla oslovena společnost XXXX s.r.o. z Ústí nad Labem (nástupnická organizace společnosti XXXX s.r.o. a XXXX, nyní XXXX s.r.o.), která sdělila, že v období měsíce května 2012 se společnostmi XXXXX, XXXXX, s.r.o., XXXXX, s.r.o. a XXXXX nespolečně spolupracovala (tedy řepkový olej žádné z těchto společností nedodávala). Na druhou stranu však J. K. ze společnosti XXXX s.r.o. uvedl, že je mu povědomé jméno I.M. a společnost XXXX s.r.o., které rovněž figurují v e-mailové korespondenci společnosti XXXX s.r.o. Společnost XXXX s.r.o. doložila soupis obchodů, které se společností XXXX uzavřela (v době od června 2012 do ledna 2013 XXXX odebrala od XXXX s.r.o. – nyní XXXX s.r.o. – celkem 20,5 tun řepkového oleje).
21. Od dalšího v úvahu přicházejícího obchodního partnera společnosti XXXXX od společnosti XXXX bylo zjištěno, že ze zájmových společností registrují toliko společnost XXXX, za kterou jednal I.M., a která od XXXX nakupovala olej. V této souvislosti byla předložena e-mailová komunikace týkající se květnových obchodů, bankovní výpisy svědčící o souvisejících platbách, jakož i dodací listy a další listiny (nejprve k obchodům se slunečnicovým a následně i řepkovým olejem), z nichž vyplývá, že s řepkovým olejem obchodoval I.M., který byl v květnu 2012 jednatelem společnosti XXXXX s.r.o. (české společnosti se sídlem v Praze) a který v květnu 2012 vystupoval jménem společnosti XXXX s.r.o. (slovenské společnosti se sídlem v Bratislavě), jejímž byl do února 2012 jednatelem, přičemž tento rovněž ovládal bankovní účet společnosti XXXXX s.r.o., na který byly společností XXXXX zasílány finanční prostředky za nákup řepkového oleje. Za účelem ověření faktického průběhu obchodů s řepkovým olejem byly zajištěny rovněž listiny od přepravní společnosti, která pro společnost XXXX zajišťovala přepravu řepkového oleje (i prostřednictvím jiných přepravců) a která byla identifikována na základě údajů o registračních značkách přepravních vozidel z faktur CMR listů či dodacích listů. Z listin předložených společností XXXX s.r.o. bylo zjištěno, že v některých případech je jako odesílatel uvedena společnost XXXX, jako příjemce XXXXX a místo vykládky XXXXX v Rájci – Jestřebí. Z údajů z mýtných bran pak bylo zjištěno, že vozidla, převážející řepkový olej pro společnost XXXXX do místa provozoven odběratelských společností, tj. XXXXX a XXXXX, se pohybovala na trase Ústí nad Labem – Milín, Ústí nad Labem – Rájec, Olomouc – Rájec.
22. Z bankovních informací v přípravném řízení orgány činné v přípravném řízení zjistily následující skutečnosti: Společnost XXXXX měla vedeny dva účty u České spořitelny, a.s. (korunový a eurový), tyto byly zrušeny 14. 6. a 21. 6. 2012, dispoziční právo k účtům měl pouze D.K. Na kontokorentním (korunovém) účtu byl k 31. 5. 2012 zůstatek mínus 327 545,44 Kč, na běžném (eurovém) účtu byl k 31. 5. 2012 zůstatek 279 639,20 eur. U tohoto eurového účtu jsou v květnu 2012 zřejmé platby ve prospěch slovenského účtu společnosti XXXXX, ve prospěch slovenského účtu společnosti XXXX, a naopak příjmy od společností XXXXX a XXXXX. Ke dni 14. 6. 2012 byl na eurovém účtu evidován konečný zůstatek 0 eur, v červnu je evidována jediná kreditní platba (dne 1. 6. 2012 od XXXXX), jinak pouze debetní platby – opět ve prospěch XXXXX, XXXX a rovněž ve prospěch korunového účtu společnosti XXXXX, což jsou současně jediné příchozí platby na tento korunový účet společnosti. Z korunového účtu pak byly peníze obratem v hotovosti vybrány (7. 6. výběr hotovosti ve výši 300 tis. Kč, 12. 6. ve výši 500 tis. Kč a 18. 6. opět 500 tis. Kč) či převedeny k úhradě faktury (společnosti XXXX) a na úhradu směnky (1 221 333 Kč dne 14. 6. 2012), ke dni 21. 6. 2012 je evidován rovněž nulový zůstatek.

23. U Československé obchodní banky, a. s. měla společnost XXXXX v roce 2012 veden korunový účet, eurový účet a kontokorentní úvěr, i zde měl dispoziční oprávnění toliko obžalovaný D.K.
24. Další účet měla společnost XXXXX zřízen u Slovenské spořitelny, a. s., dispoziční právo k účtu měl pouze D.K., účet byl zrušen 20. 6. 2012. Na tomto účtu je evidována řada vkladů hotovosti od fyzických osob cizí státní příslušnosti a následné převody; nicméně žádné platby, které by souvisely s květnovými obchody s řepkovým olejem.
25. Z bankovních informací, poskytnutých slovenskou Tatra bankou, a. s., bylo zjištěno, že účet společnosti XXXXX s.r.o. založil jménem společnosti její jednatel I.M., který k elektronickému přístupu na účet zplnomocnil společnost XXXX s.r.o. z Bratislavy. Na tomto účtu jsou zřejmé příchozí platby od společnosti XXXXX, které jsou obratem převáděny na účet I. M., jakož i dva převody finančních prostředků zpět společnosti XXXXX – na její slovenský účet (4,3 mil. Kč ve dnech 2. a 3. 5. 2012).
26. Na základě návrhu obhájce obžalovaného byly vyžádány od správce daně společnosti XXXXX Finančního úřadu pro Zlínský kraj, Územního pracoviště ve Valašských Kloboukách, informace z daňového řízení, týkající se zdaňovacích období měsíců leden až květen 2012. Daňová přiznání k DPH byla podána toliko za měsíce leden až duben, přičemž v březnu i dubnu byla správcem daně na základě provedené daňové kontroly doměřena DPH v částce přesahující 6,7 (resp. 7,8) mil. Kč. Z daňových přiznání (která za měsíce leden a únor sestavovala J.T.), jakož ani ze závěrů správce daně (v rámci proběhnuvších daňových kontrol) nebylo zjištěno, že by tato daňová přiznání obsahovala případné nákupy řepkového oleje, jež byl prodán v květnu 2012.
27. Dále byly zajištěny zejména tyto listinné důkazy:
- předávací protokol, ze kterého vyplývá, že daňová poradkyně společnosti XXXXX – J.T. – předala veškeré účetní dokumenty společnosti D. K., a to ve Zlíně dne 15. 6. 2012,
 - dohoda o ukončení mandátní smlouvy, kterou s J. T. podepsal D. K. jako jednatel společnosti XXXXX rovněž dne 15. 6. 2012,
 - předávací protokol, dle kterého následně D. K. předal účetní evidenci společnosti XXXXX novému jednateli O. Z. v Bratislavě dne 19. 6. 2012,
 - zpráva České správy sociálního zabezpečení, ze které vyplývá, že společnost XXXXX měla v době od 1. 4. 2012 dosud pouze jediného zaměstnance D. K., a to do 31. 5. 2012, společnost XXXXX neměla registrovaného žádného zaměstnance,
 - úplný výpis z obchodního rejstříku – společnost XXXXX měla od svého založení v roce 1998 do 19. 6. 2012 jediného jednatele a v době od února 2002 do 13. 7. 2012 jediného společníka, jímž byl obžalovaný D. K., následně se jednatelem stal O. Z.,
 - smlouva o převodu části obchodního podílu mezi D. K. aj. P., která byla uzavřena v Bratislavě dne 19. 6. 2012,
 - smlouva o převodu části obchodního podílu mezi D. K. a O. Z., která byla uzavřena v Bratislavě dne 19. 6. 2012,
 - zápis z mimořádné valné hromady společnosti XXXXX ze dne 19. 6. 2012, v rámci které byl jednatelem společnosti jmenován O. Z.,
 - informace o daňovém přiznání a výkazu intrakomunitárních obchodů společnosti XXXX s.r.o., ze kterých vyplývá, že tato společnost ve svém daňovém přiznání za druhé čtvrtletí 2012 vykázala pořízení zboží z jiného členského státu (zejména od českých XXXX a XXXX) a současně dodání zboží s osvobozením od daně v totožné výši,

- výpisy z obchodního rejstříku (ČR i SR), z nichž mimo jiné vyplývá, že jednatelem společnosti XXXX s.r.o. byl do 2. 2. 2012 I. M., který byl následně v době od 13. 3. 2012 do 6. 7. 2012 jednatelem společnosti XXXXX, s.r.o., přičemž následně se jednatelem společnosti XXXXX, s.r.o. stal O. Z. – do 13. 3. 2012, kdy se jednatelkou stala M. M. E. d. M. ze Spojených států mexických,
 - zpráva společnosti XXXX, s.r.o., ze které vyplývá, že sídlo společnosti XXXXX, s.r.o. sjednal na adrese XXXX jednatel společnosti I. M.; jedná se toliko o poskytnutí sídla za účelem zasílání korespondence, nikoli o nájem jakýchkoli prostor, smlouva byla vypovězena 5. 2. 2014.
28. Ze zprávy Finančního úřadu pro Zlínský kraj, Územního pracoviště ve Valašských Kloboukách vyplývá, že správce daně poté, co daňový subjekt XXXXX, s. r. o. nepodal řádné daňové přiznání k dani z přidané hodnoty za květen 2012, vyzval daňový subjekt k podání tohoto přiznání a následně provedl vyhledávací činnost, v rámci které zjistil, že společnost ve zdaňovacím období měsíce května 2012 obchodovala s řepkovým olejem a z uskutečněných zdanitelných plnění nepřiznala daň. Konkrétně byly zjištěny dodávky řepkového oleje společnostmi XXXXX odběratelům XXXX, spol. s r. o. (Rájec – Jestřebí) a XXXXX (Milín). Společnosti XXXX, spol. s r.o. a XXXXX, a. s. tyto dodávky správci daně potvrdily a předložily rovněž související účetní doklady – soupis faktur, kopie faktur, skladové listky, kupní smlouvy, dodací listy apod. Dále správce daně zjistil, že společnost XXXXX v souvislosti s obchody s řepkovým olejem ze svého bankovního účtu prováděla platby ve prospěch zahraničního účtu společnosti XXXXX, s.r.o. (se sídlem v Praze 3), vedený u slovenské Tatrabanky, a.s. Správce daně společnosti XXXXX, s.r.o. (Finanční úřad pro hlavní město Prahu, Územní pracoviště pro Prahu 3) sdělil, že tato společnost se správcem daně nespolupracuje, bankovní účet vedený ve Slovenské republice není u správce daně nahlášen, jednatelem společnosti je (od 13. 3. 2013) občanka Spojených států mexických, společnost je registrována k DPH od 14. 3. 2012 a v daňovém přiznání k DPH za 2. čtvrtletí 2012 vykázala mnohem nižší obrat než jak by odpovídal platbám převedeným na její slovenský účet. Společnost XXXXX, s.r.o. sídlí ve virtuální kanceláři, účetnictví společnosti nebylo dohledáno. Finanční úřad pro Zlínský kraj, Územní pracoviště ve Valašských Kloboukách tedy sám nedohledal (a daňový subjekt XXXXX nepředložil) žádné doklady svědčící případnému přiznání nároku na odpočet DPH (na přijaté zdanitelné plnění) a doměřil společnosti XXXXX za zdaňovací období květen 2012 daň ve výši 13 404 759 Kč, což je současně částka, se kterou se správce daně připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody.
29. Po takto provedeném dokazování dospěl nalézací soud k závěru, že ve věci bylo dokazování provedeno v souladu s ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu, což znamená v rozsahu, který umožňuje rozhodnutí soudu. Tato skutečnost je nepřímou prokazována i stanoviskem obou procesních stran, které před ukončením dokazování neměly další důkazní návrhy.
30. Samotné důkazy pak soud hodnotil ve smyslu ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu podle svého vnitřního přesvědčení založeného na uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.
31. Nalézací soud konstatuje prokázání reálnosti dodání řepkového oleje společnosti XXXXX s. r. o. a následný prodej řepkového oleje touto společností dalším obchodním společností. Jedná se o společnosti XXXXX a XXXXX. Tyto skutečnosti byly prokázány jednak výpověďmi svědků, a to zaměstnanců těchto společností v době rozhodné, jednak listinnými důkazy, a to z dodacích listů, např. společností XXXXX, z CMR listů od společností, které se zabývaly přepravou daného oleje i záznamy z mýtných bran. Tyto skutečnosti jsou nesporné a nerozporuje je žádná z procesních stran.

32. Samotná trestná činnost obžalovaného dle obžaloby spočívá v jeho vědomí, že řepkový olej byl nakupován nikoli v od tuzemského dodavatele XXXXX, ale ve skutečnosti od XXXX, která byla pořizovatelem zboží od faktických dodavatelů, např. z Ústí, či z Olomouce, a tudíž společnost XXXXX s. r. o. nebyla oprávněna v rámci přiznání k DPH uplatnit odpočet z tuzemských nákupů, tj. porízeného zboží, a škoda, jak byla vyčíslena finančním úřadem ve výši převyšující 13 mil. Kč a vzniklá neodvedením DPH z uskutečněných zdanitelných plnění, je zcela správná. Daná skutečnost má být prokázána z CMR listů společnosti XXXX, kde jako odesílatel řepkového oleje je uvedena společnost XXXX a jako příjemce XXXXX v rámci vykládky ve společnosti XXXXX v Rájci-Jestřebí, přičemž z dodacích listů, které předložila společnost XXXXX jako konečný odběratel řepkového oleje pak vyplývá, že i na těchto dodacích listech je u některých dodávek jako dodavatel přímo uvedena společnost XXXX, s. r. o. pro odběratele XXXXX s. r. o. Dané listinné důkazy však vědomí obžalovaného o této skutečnosti neprokazují. Nalézací soud v této souvislosti pouze konstatuje pro něj nepochopitelnou absenci trestního stíhání vůči svědkovi I. M., který v době rozhodné vystupoval za společnost XXXXX a vyhotovoval faktury potvrzující obchody mezi touto společností a společností XXXXX s. r. o. týkající se řepkového oleje. Obžaloba, a v průběhu trestního řízení ani orgány činné v trestním řízení, nepopírají pravost těchto faktur a I. M. k celé události odmítl vypovídat.
33. Oproti tomu obžalovaný D. K., který nejprve v přípravném řízení také ve věci odmítl vypovídat, což mu však nelze přikládat k tíži, neboť se jedná o jeho zákonné právo, u hlavního líčení uvedl, že společnosti XXXXX byla jedním z jeho více dodavatelů řepkového oleje. Se společností obchodoval na základě doporučení. Nejprve si na jméno osoby, která mu společnost doporučila, nemohl vzpomenout; následně, s ohledem na údaje ve spise, dospěl ke společnosti XXXX s. r. o., která také obchodovala s olejem, a k svědkovi R. H. Obžalovaný tvrdil absenci jakéhokoliv vědomí o fiktivnosti účasti společnosti XXXXX s. r. o. na daném obchodě s řepkovým olejem, kdy takto společnost měla být jen zastíracím článkem a reálně měl obchodovat se slovenskou společností XXXX a dále po celou dobu hlavního líčení setrval na své obhajobě, že se jednalo o běžné řádné obchody, kdy ze strany dodavatelské organizace – společnosti XXXXX byly dle fakturace plněny daňové povinnosti, včetně platby DPH, takže obžalovaný jako zástupce odběratelské organizace nemohl mít vědomí, ani tušení o neplacení daně z přidané hodnoty a řádně ve svém účetnictví uváděl odpočet již provedené platby DPH. V této souvislosti pak poukazoval především na faktury, ve kterých byla platba DPH uvedena. Nalézací soud konstatuje, že v rámci hlavního líčení nebyl proveden jediný přímý důkaz, který by vyvracel tvrzení obžalovaného. Naopak svědek R. H. uvedl, že v době rozhodné společnost XXXX rovněž obchodovala s potravinářským olejem, který dodávala společnost XXXXX a rovněž potvrdil doporučení této společnosti obžalovanému. Následně v rámci určitého časového odstupu svědek byl předvolán na finanční úřad, neboť finanční úřad měl podezření, že olej nepochází z České republiky, ale žádné další řízení proti němu a společnosti nepokračovalo. Rovněž v tomto případě společnost XXXXX s. r. o. nejenom prodávala potravinářský olej, ale tento olej společnost dopravovala i dalšímu odběrateli. Jedná se tedy o zcela shodný obchodní případ jako u společnosti XXXXX s. r. o. V rámci této skutečnosti je nutno klást otázku, z jakého důvodu je zde jiný postup u obžalovaného D. K. a u společnosti XXXX s. r. o. Na tuto otázku soud nezná odpověď a tento rozpor opětovně musí vyhodnotit ve prospěch obžalovaného D. K. Otázkou možného vědomí obžalovaného o platbě, či absenci platby DPH ze strany společnosti XXXXX s. r. o. ve své výpovědi řešil i daňový poradce Bc. D. D., který uvedl, že obecně odběratelská organizace nemá možnost reálně zjistit, zda skutečnosti uvedené ve faktuře o platbě DPH jsou reálné nebo toliko fiktivní. V této souvislosti nalézací soud dodává, že nemožnost zjistit reálnost platby DPH týkající se dodavatelských organizací je všeobecně známá a tuto skutečnost je možné označit jako axiom.

34. Další důkazy, které mají svědčit o vině obžalovaného, mají být skutečnosti znevěrohodňující výpověď obžalovaného a jeho jednání v době rozhodné. Státní zástupkyně zde poukazuje na další chod finančních prostředků poté, co byly převedeny na účet společnosti XXXXX s. r. o. K této skutečnosti však soud dodává, že jakékoliv nakládání s finančními prostředky, které byly poslány společností XXXXX s. r. o. obžalovaný s největší pravděpodobností nemohl nijak ovlivnit, ani o těchto skutečnostech vědět. Naopak, obžalovaný správně poukazuje, že z účtu společnosti XXXXX, případně účtu svědka I. M. nebo osob, či společností, které by měly vztah ke společnosti XXXXX, nebyly zasílány žádné finanční prostředky zpět společnosti XXXXX s. r. o., případně obžalovanému. Státní zastupitelství dále poukazuje na rozpor mezi výpovědí obžalovaného a svědkyní T. týkající se daňového přiznání za květen a následný převod XXXXX s. r. o. za velmi podezřelých okolností na Slovensko, přičemž nedošlo k doplacení daně u finančního úřadu v České republice. Tyto skutečnosti jsou podle názoru nalézacího soudu opravdu podezřelé, ale v žádném případě tyto skutečnosti netvoří takový okruh důkazů, které by při vyhodnocení všech těchto podezřelých okolností mohly soud dovést k závěru o prokázání viny obžalovaného. Jedná se o podpůrné důkazy, které snižují věrohodnost výpovědi obžalovaného v určitých otázkách, a to především k daňovému přiznání za květen roku 2012 a k otázce převodu společnosti XXXXX s. r. o., ale tyto okolnosti nemají přímý vztah k samotné údajné trestné činnosti. Pokud reálně došlo vlivem převodu společnosti XXXXX s. r. o. na nového vlastníka k nezaplacení daně z příjmu právnických osob, pak nalézací soud konstatuje, že tato skutečnost je možná, ale s ohledem na samotnou skutkovou větu uvedenou v obžalobě, kdy trestná činnost se týká absence platby DPH ve smyslu § 2 odst. 1 písm. a) k § 21 odst. 1 zákona č. 235/2004 Sb. o dani z přidané hodnoty, pak toto jednání nelze charakterizovat jako jednání, které by se dalo podřadit pod jednání uvedené v popisu skutku v rámci žaloby, protože se nejedná o totožný skutek. Nalézací soud dává za pravdu státnímu zastupitelství, že v rámci trestního řízení byly i zjištěny podezřelé skutečnosti umožňující domněnku o vědomí obžalovaného D. K., že DPH ze strany společnosti XXXXX s. r. o. nebylo zaplaceno, případně o domluvě mezi obžalovaným D. K. a I.M. na samotné trestné činnosti tím, že společnost XXXXX s. r. o. bude jen fiktivní dodavatel, který v rámci svých faktur bude fiktivně uvádět platbu DPH, ale nalézací soud konstatuje, že provedené důkazy umožňují pouze tuto domněnku, nikoliv, jak požaduje zákon, jednoznačně neprokazují, že obžalovaný o trestné činnosti věděl, trestné činnosti se vědomě účastnil, případně ji organizoval nebo plánoval. V průběhu dokazování, jak je výše uvedeno, bylo prokázáno spáchání trestné činnosti, protože reálně bylo prokázáno nezaplacení DPH v rámci daných obchodů. Nebylo však prokázáno spáchání této trestné činnosti právě obžalovaným a proto soud obžalovaného ve smyslu ustanovení § 226 písm. c) trestního řádu zprostil obžaloby, protože nebylo prokázáno, že skutek uvedený v žalobním návrhu spáchal obžalovaný.

Poučení:

Proti všem výrokům tohoto rozsudku je možné podat odvolání do osmi dnů ode dne jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně, pobočka ve Zlíně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku a obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká.

Poškozený může odvoláním rozsudek napadnout pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Poškozený může požádat o vyzoomění konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění, žádost se podává u tohoto soudu.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení písemného vyhotovení rozsudku odůvodněno tak, aby bylo patrné, ve kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda jej podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo neprospěch obžalovaného.

Jestliže odvolání nesplňuje náležitosti obsahu odvolání, může být odvolacím soudem odmítnuto.

Zlín 16. srpna 2018

JUDr. Radomír Koudela v. r.
předseda senátu